

פ ר ו ס ו ק ו ל 320

מישיבת ועדת חוקה חוקה ומשפט

שהתקיימה ביום ה', י"א אדר ב',
תשל"ג - 15.3.1973, בחל-אביב

נכחו: חברי הועדה: ד"ר י. גולדשמידט - יו"ר
ח"כ מ. אביזוהר
ח"כ א. אנקוריון
ח"כ ר. ארזי
ח"כ י. ארידור
ח"כ מ. ביבי
ח"כ ש. פרידמן

מוזמנים: ח"כ מ. שחל
עו"ד גב' פסחוביץ
ד"ר סבט

מזכירת הועדה: ר. מלחי

רשמה: ע. שבץ

- סדר היום:
- (1) חוק פיצויי פיסורים (תיקון מס' 3), תשל"ג-1973
  - (2) חוק לתיקון פקודת ביטוח כלי רכב מנועי (סיכוני צד שלישי) (נוסח חדש) - הצעת ח"כ מ. שחל

1654.

(תמ"ג) - 9.1.73

היו"ר י. גולדשמידט: אני מקדם בברכה את ח"כ שחל. אנחנו נתחיל בהצעת החוק של כ"כ שחל, שדנו בו בדיון הטרומי במשך זמן די ממושך והכנו אותו לקריאה ראשונה, ואנחנו עדיין בקריאה ראשונה המונחת בפניכם, בחוברת 1043 - חוק פיצויי פטורים (תיקון מס' 3), תשל"ג-1973.

לאור הדיונים שהיו והתפתחויות אחרות, אתה תציע עוד שנויים בנוסח זאת. אך לפני זאת תעדכן אותנו בכוונות החוק, מה הוא בא לחקן.

ח"כ שחל: כוונת החוק היא לשריין את הקופות לפצויים, על כל הצורות הקיימות היום, להקנות להן מעמד חסין, במקרה של פשיטת רגל של המעביד, של המבטח. למעשה התיקון יביא לכך, שכספים שהופקדו בקופת-גמל, על פי ההנחות המפורטות בחוק זה או קופה ליד בנק, יועמדו מרגע הפקדתם למטרה זו של פצויי פטורים לעובדים.

הצעת התיקון באה לתקן מצב קיים, שכספים שמפקיד אותם נותן העבודה לקופות ליד בנקים הם נחשבים ככספי המעביד, והמעביד המפקיד אותם לתקופה של 5 שנים, על פי החישוב של מס הכנסה - בחום 5 השנים יכול המעביד להוציא את הכספים האלה חזרה לפקודתו, אף על פי שהמס הכנסה מכיר בקופת כאלה - בתנאי שלא תהיה אפשרות להשתמש בזה לצורך קבלת אשראי. בכמה מקרים - המקרה המוכר ביותר של אוטוקרס - מצאו בנקים יחד עם מעבידים דרכים לעקוף את ההוראה ונתנו אשראי מתורת או על חשבון הקופות האלה.

הצעת התיקון באה להבטיח כי בכל מקרה הכספים האלה יועדו אך ורק לחילום פצויי פטורים, ולפי לשון החוק - אינם ניתנים להחזרה, להעברה, לשעבוד או לעיקול, כל עוד לא תובטחנה תביעות העובדים.

היה לחוק חלק שני, שבא לתקן את המצב בקופות.

מה ההבדל בין הצעה זו לבין האחרונה?

ח"כ י. ארידור:

ח"כ שחל: היא דיברה על סכום מועדף של 3,150 ל"י לפני שיעבוד חפצי; כאן, כל סכום שמיועד לפצויי פטורים יהיה חסין בפני אפשרות של החזרתו למעביד. אילו כל המעבידים היו מפרישים פצויי פטורים לקופת - היה מיותר לדבר על הפתרון הקודם של 3,150 לירות, זה פתרון עוד יותר טוב, כי העובד מקבל כאן מלוא פצויים פטורים שלו, בהתאם לשנות העבודה, לאו דוקא הסכום הסימלי, לדעתי, של 3,150 ל"י.

מאז שהחוק הובא לקריאה ראשונה עד היום, נדמה לי שבכל זאת נשכח ענין שצמוד לקופות האלה - השאלה של רבית והפרשי הצמדה, שצריך להקנות להם מעמד מיוחד. לפי ההצעה אין התיחסות לנושא זה. נ"ש לחשוב על איזה פתרון של בעיית הרבית והפרשי הצמדה, כנהוג בקופות הגמל המוכרת הצוברות רבית.

דבר נוסף שהיה ידוע עוד לפני הקריאה הראשונה - שאלת המעבר. לא במקרה לא התייחסתי לכך בהצעת החוק, חשבתי כי זו שאלה טכניקה אשר בלאו הכי מחייבת פתרון, אולי הוועדה תציעה הצעה, אני לבד לא יכולתי למצוא פתרון שיתקבל על דעת כל הצדדים, וישנם צדדים רבים לנושא - המעבידים, ההסתדרות והעובדים. אני מניח שצריך להתייחס למצב הקיים של הקופות הקיימות בבנקים. הוראת מעבר היא, לדעתי, חלק חשוב מהתוכן.

אולי נבקש את חוות דעת היו"ר ועדת העבודה להסברת החוק.

ח"כ י. ארידור:

צריך לשמוע גם מה המעביד אומר על זאת.

ח"כ מ. ביבי:

היו"ר י. גולדשמידט: את לשכת התיאום של ההסתדרות שמענו בקריאה טרומית.

עו"ד גב" פנחסוביץ: הניסוח כאן הוא על דעת הממשלה. אני מבקשת לבדוק ביחס להצעות הנוספות. ארצה להתייעץ עם אנשי

משרד העבודה ולחזור ולבדוק את השאלה. ביחס לרבית והפרשי הצמדה - אני רוצה להתייעץ גם עם אנשי משרד העבודה.

ח"כ י. ארידור: ענין רבית והפרשי הצמדה יכול להיות כלול כאן. אפשר לכתוב במקום "ששולמו לקופת גמל", לכתוב - שולמו או מצויים בקופת גמל לצורך תשלום פיצויי פטורים. צריך להוסיף את הרעיון של כספים שמצויים בהם, אז זה יכול להיות רבית והפרשי הצמדה.

אשר לניסוח הסעיף - אני חושב שצריך למחוק את המלים "במקום פיצויי פטורים לפי סעיף 14, ויאמר: סכומים ששולמו לפי סעיף 14. כי סעיף 14 מדבר על תשלום תקופת תגמוליך וקרן פנסיה. אנחנו מתכוונים לכל התשלומים לפי סעיף 14 שמיועדים לפיצויי פטורים. והטוב ביותר להגיד: ששולמו לפי סעיף 14.

בשורה השניה של ההצעה כתוב "לקופת גמל. סעיף 14 מדבר על תשלום לקופת תגמוליך. אינני יודע אם יש הבדל. לדעתי אין הבדל ואין סיבה שנצור הבדל זה. סעיף 14 גם מדבר על קרן פנסיה, ואני חושב שאנחנו מצמצמים שלא בכוונה את ההצעה שמשמשים במונח קופת גמל. ואם משמשים בו - נגדיר אותו.

בסעיף (1) כתוב "אינם ניתנים להחזרה" - יכול להיות מצב שסכומים ניתנים להחזרה. במהלך הדברים הרגיל יכול להיות שסכומי הפצויים סודרו עם העובדים. אינני רואה במה סעיף (1) בא להוסיף על סעיף (2).

אני מסכים שלא יהיה נתון לשיעבדו או לעיקול. תלוי איזה שיעבדו או עיקול - למשל, אני רוצה להטיל עיקול על חוב שמגיע מהעובד עצמו. הבעיה היא לא להגן על סכומים מפני שיעבוד ועיקול. אלא להגן על העובד, שסכומים אלה לא ינוצלו על ידי המעביד או מי שבא במקומו.

הייתי מציע שמשרד המשפטים ינסח זאת ויוסיף את ההגנה מפני שיעבוד או עיקול בגין חובות של המעביד.

ח"כ ר. ארזי: אני רואה מכתב מהועד הפועל של הסתדרות העובדים מ-21.2.73 והעתק ליו"ר הועדה, האם ישנה בקשה מהם להופיע בפני ועדת החוקה?

היו"ר י. גולדשמידט: בינתיים לא בקשו זאת.

ח"כ ר. ארזי: השאלה, איך אנחנו מתייחסים לזה, אם אנו רוצים לשמוע אותם? הייתי מציע שנשמע אותם.

מדוע הנוסח הוא "סכומים ששולמו במקום פיצויי פטורים לפי סעיף 14" - למה לא לומר במפורש?

לגבי הרבית - אני מציע למצוא את הנוסח המדויק. שיהיה ברור שזה חל גם על רבית.

היו"ר י. גולדשמידט: לי מפריע קצת הנוסח "ששולמו במקום פיצויי פטורים". מה זה "במקום"?

הגב" פנחסוביץ: צריך לקרוא סעיף 14 אז זה יהיה ברור.

היו"ר י. גולדשמידט: האם לא היה יותר טוב להגיד "שהופרשו", במקום המלה "ששולמו"?

ח"כ י. ארידור: צריך להגיד - ששולמו לפי סעיף 14, אז זה יכול הכל.

היו"ר י. גולדשמידט: בנוגע לרבית והצמדה. הכסף מהווה חלק מפקדונו של העובד. האם זה גם לגבי כל רבית כך? בקופה זה בנוי על רבית, או רבית זה דבר לא תלוי בפצויים לעובד? למה אני מעונין בשאלה זו? אני אומר, כל דבר שמתווסף מתוך הליכים מסחריים משקיים רגיליים. שהוא דרוש כדי שהקופה תוכל לעמוד בהתחייבויותיה - צריך להיות מוגן, כמו שהקרן מוגנת. אבל אם יש הצטברות רווחים שאינם מהווים חלק מהסכומים הדרושים להבטחת זכויות העובדים, למה יהיו מוגנים? לרעת המעביד, לרעת הנושים של המעביד, במקרה שקורה משהו?

ח"כ מ. שחל: בקשר להערות של ח"כ ארידור. כתוב "ששולמו במקום פיצויי פטורים" - הוא מסתמך על סעיף 14. בסעיף 14 הניסוח הוא זהה פחות או יותר, והיתה כוונה להשאיר את התיקון בהתאם. ההצעה לכתוב - ששולמו לפי סעיף 14 - נדמה לי שזה לא פותר את הבעיה.

גב' פנחסוביץ: צריך להתייחס לזה שאומרים - ששולמו במקום פיצויי פיסורים. כלומר, אנחנו רוצים לכסות את הכל, גם סכומים לפי הסכם הוציא ששולמו, גם סכומים שהופקדו בקופות גמל.

ח"כ י. ארידור: הכל לפי סעיף 14.

ח"כ מ. שחל: אין לי התנגדות, אולי זה יהיה פחות מסובך.

לענין של החזקה, העברה - אני חייב לומר שאינני יכול להסכים, כי אז לדעתי אנחנו מסלפים את התקנה. בענין העברה - הנוסח הזה קיים בסעיף 26. בענין העברה אין שום תוספת, הנוסח נשאר.

ח"כ י. ארידור: אם אתה כותב פצויים פיסורים לפי סעיף 20 - אינם ניתנים להעברה, למה לומר זאת פעמיים? בסעיף 26 כתוב, פצויי פיסורים שהופקדו לפי סעיף 20 אינם ניתנים להעברה.

ח"כ מ. שחל: מה קורה במציאות? הכספים האלה מוכרים כהוצאה לצרכי מס. אם זו חברה - זה 48% ואם זה עסק פרטי - בהתאם לגובה המס שלו. עכשיו אחרי 5 שנים הוא יהיה רשאי לקבל את הכספים האלה חזרה. יוצר מצב, שעובדים במקום עבודה מסויים יחיו באשליה שהמעביד הפקיד את הכספים, והכספים האלה הוכרו לו לצרכי מס, ואחרי 5 שנים - הוציא את הכסף. העובדים אינם חייבים לדעת שנשארו ללא אפשרות של הגנה.

אני אומר, ברגע שהמעביד הפקיד את הכסף - מוסרית זה שייך לעובדים, לכן הוא לא יכול לקבל אותו חזקה. נציגי הבנקים שלשכת התיאום שלהם היו בדעה שתיקון זה הוא חיוני ונחוץ לענין. לכן, ענין ההחזרה הוא החלק העיקרי בתיקון באופן מעשי, מלבד הרחבת התחולה של סעיף 26 על סעיף 14.

בקופות הגמל הסכומים מופרשים על שמו של העובד, ישם הבעיה לא קיימת בכלל, פשוט המעביד את הרגל - הכסף שייך לעובד. בקופות הגמל המוכרות ההפרשה היא על שם. הקופות האלה מקימות בדרך כלל חברות מיוחדת לצורך הפקדת הסכומים האלה, ושם מופיע סכום כולל, אין שמות של עובדים אלא המעביד מפריש סכום מסויים לקופה ולא אומר בגיל מי, לכן לא ניתן לעקל כספים אלה, הזכות לא קיימת, היא קיימים רק מאותו רגע שעושים את החשבון עם העובד שמגיעים לו סכומים מסויים. בכלל כרגע אי-אפשר להגיד שניתן לעקל כספים שלא קיימות במציאות בקופה.

ח"כ מ. ביבי: אם מעביד מפריש סכום מסויים על חשבון החברה שהיא הקרן, אין אחר כך יודעים את הסכום ששייך לעובד מסויים?

ח"כ מ. שחל: יש חוק פצויים פיסורים אם המעביד מפריד בדיוק את הסכומים הדרושים - אפשר לעשות חשבון.

ח"כ מ. כ"ב: אם הוא לא מפריש לפי שמות - כל אחד יכול לבוא בטענות.

ח"כ מ. שחל: באופן רגיל מפטרים בזמן מסויים עובד או שנים, ואז האיגוד המקצועי מנהל מו"מ על הפצויים הנצרכים לעובד לפי החוק. הבעיה מתעוררת כשיש פשיטת רגל - אז הסכומים שישנם בקופה יתחלקו בהתאם לתקנות.

ההסתדרות הודיע שהיא עומדת לפנות לוועדת החוקה. הזכות בידה לפנות, הם הודיע שיש להם הערות לגבי הצעת החוק. אינני חושב שאני הכתובת לענין זה.

בענין הפרשי הצמדה פלוס רבית. לדעתי - זו דעתי בלבד, - אין להבדיל בין רבית ובין הפרשי הצמדה. במתקונת הקיימת בקופות בדרך כלל רבית היא חלק מתשלום גבוה יותר שמתחשבים אחרי תקופה מסוימת. הקופה צוברת רבית על סכום מסויים, בדרך כלל זה סכום מינימלי שנקבע על ידי שני הצדדים. בדקתי בבנק הפועלים, כשמפקידים כספים לתקופה של חמש שנים יותר - הבנק משלם רבית בין 10%-13%. החל משנתיים מוסיפים לקרן הפרשים, בהתאם להפרשי הצמדה. כלומר, הרבית היא חלק מסויים, מסכום יותר גדול, שמשלימים אותו אחרי זה על ידי הפרשי הצמדה. אם הכספים המופקדים הם כספי העובד - ברגע שהמעביד הפקיד אותם - זכותם של העובדים לראות בכספים האלה עם הפירות שלק שלהם. ברגע שהמעביד מפריש את הכספים - למעשה הוא מנתק את הקשר שלו עם הסכומים, ואני רואה

ברבית ובפרשי הצמדה סכום אחד שצריך להפקיד אותו בתוך קופה עצמה.
אם השאלה של קופת גמל, שהתייחס אליה ח"כ ארידור,
טעורר בעיות - אני אהיה בעד אחידות.

הגב' פנתסוביץ: בהוראות מס הכנסה זה נקרא קופות גמל. כאן נאמר "או
שולמו לקופת גמל" - זה קופות אחרות שלא נזכרות לאן
שמן קופות וולנטריות, שהמעביד רוצה להיות מכוסה במקרה שיהיה חייב
לתשלום פצויים.

ח"כ ש. פרידמן: אני מתלבט בקשר לרבית, אם זה שייך או לא שייך. אני
משתדל להבין את ההבדל ביחס לאותם הסכומים שהמעביד
משלם מבחינה זו, כאשר יהיו דרושים - שהדברים יהיו מובטחים. מבחינה
משפטית, בעלתו של מי על הסכומים האלה, כל עוד התשלום לא אקטואלי? -
אני צריך לומר שזה כספו של המעביד, זה מוכנס מתוך כוונה מוצהרת מתקבלת
על הדעה כאשר יתעורר הצורך לשלם, המעביד רוצה להיות מובטח שיצמחו לרשותו
הסכומים. לכן המעביד היה מעמיד בביתו קופה סגורה ומשלל מידי יום את
המטבעות הדרושות לאותה קופה - למעשה זו אותה הפעולה, אלא עושים אותה
בזכות קופת גמל. הכסף הזה הוא של המעביד. הזכאות על הפצויים היא מתי?
כאשר שנת הצורך הזאת מגעת, ועד אז אין לעובדים שום בעלות על הכסף
הזה. ייתכן גם כל הפרשים שמתוספים כאן בין בשל הצמדה ובין בשל רבית
על המעביד ולא של העובד. איך אתה מסביר זאת מבחינה משפטית?

הגב' ש. שגל: השאלה העקרונית היא, מה היחס לכספים האלה מהרגע
שהמעביד הפקיד אותם בקופה? מהרגע שהם בקופה - לדעתי, הם אינם שייכים
למעביד. זאת היא הגדרתי גם בהצעה עצמה שאנחנו אומרים שאינם
נחשבים להתזרה, להעברה, לשעבוד או לעיקול. למעשה כל זכויות הקניין
ששנוס למעביד, מהרגע שהפקיד את הכסף - כמעט נלקחים ממנו, כל עוד לא
סופקו חביעות העובדים בגיל פיצויי פיטורים.

נקודת המוצא היתה לקחת שני סוגים של עובדים: עובדים
ביחס אליהם יש הסכם שמפרישים עבורם לקופת גמל מוכרת, על שמו של העובד
עצמו, המעביד בהסכמה מלאה מפריש את זאת, הוא מנתק את עצמו ממנו, הכסף
הוא לא שלו אלא של העובד; וישנם סוגי מעבידים, אשר מסיבות שונות
לא מפרישים לקופת גמל מוכרות.

בעיקר הבעיה מתעוררת במקומות עבודה ותקנים יזומים. לא
צריך לקחת את העובד, שהמעביד יהנה מכספים מוכרים לצרכי מס הכנסה
כהוצאה.

דעתי היא, שלסכומים המופרשים יש להתייחס כאל כספי
העובד לכל דבר. רבית והפרשי הצמדה הם שני צדדים של אותו העניין. אני
רואה את הכספים ככספי העובד לכל דבר מהרגע שהופקדו בקופה.

ח"כ ש. פרידמן: אני כן מבחין בין הפרשי הצמדה לבין רבית, גם אם
אני מקבל את הגישה המוסרית. אני אומר בקשר להפרשי הצמדה, לא המעביד
ולא העובד יכולים למנוע את הפיחות, קורה פה דבר שאין לאיש שליטה עליו,
זאת אני מבין. כאשר לרבית - אני לא רואה זאת כך. המעביד יכול לומר
המקרה זה, אני נותן לך פקדונות מלאים, תקבל את הכסף בבוא הזמן, בינתיים
אני מדינה מתחבית על הכסף הזה. לכן אני רואה הבדל בין הפרשי הצמדה לרבית.

הגב' ש. שגל: דוקא לפי הגדרתו של ח"כ שחל את הפקיד הקופה הזאת -
זה לא יכול להיות עדיין רכושו של העובד, כי העובד עדיין איננו בעל-זכות
בעניין זה. מה יקרה עם תיקון זה לאותה הוראה שהיא בפקודת מס הכנסה
שאחרי חמש שנים יכול המעביד לקבל את הכסף, זאת מבטלים? מה יקרה עם
הסכומים האלה בכלל אחרי 10 שנים? לא היו פיטורים ואיש לא בא לחבוע
כסף זה, עם ההוצאה והרבית ההון הזה גדל, ואנחנו בנינו כאילו חומה מסביב,
המעביד שהפריש את הכספים לא יכול לנגוע בזה, לא אם הוא מצליח בעסקיו
ולא אם פשט את הרגל. מה יהיה בסופו של אותו כסף? אילו זה היה משולב
גם איזו תכנית פנסיה - הייתי אומר שדבר זה מוצא פתרונות בדרך הטבע,
בסופו של דבר יוצאים לפנסיה.

הגב' פנתסוביץ: חשבנו על זה במקרה שעוזבים כמה עובדים, נגיד מחצית
העובדים יצאו לפנסיה או ללא פצויים - אז בקופה נשאר אותו סכום. אמרנו,
האם אותו סכום ישאר לעולם ועד ואי-אפשר יהיה לגעת בו? הסיפא של פיסקה
(2) עונה על זאת, בו נאמר "אינם חלק מנכסי המעביד במקרה של פירוד וכו'".
כלומר, במידה שסולמו חלק מהחביעות. או שאינו חביעות הוא מתפטר על חלק

מהסכום, אותו החלק היחסי לא יהיה מוקפא, אלא ההסדר יקבע, רק במקרה של פטירה, פשיטת רגל או פירוק.

היו"ר י. גולדשמידט: אם לא פשט רגל, מה יקרה אז?

גב' פנחסוביץ: על זה אין תשובה, יש תשובה רק על פשיטת רגל.

ח"כ י. ארידור: בהמשך לשאלת היו"ר, לגבי הסיפא של סעיף אחד שם כתוב: "למעל סכום ששולם או הופקד". מי יקבע זכות זו? העובד חדל לעבוד והלך. עם מי הויכוח? לא מתכוונים בכל מקרה שמעביד רוצה להוציא סכום. אם מספר עובדים יוצאו, צריך ללכת לבקש פסק דין הצהרתי, נגד מי? נגד העובד במפעל שהם יתר הזכאים בקופה זו? נגד קופת הגמל? אלה דברים שגרתיים, האם ילכו רק למשפטים. הוא יביא אישור שחדל לעבוד - יתחילו לנהל משפטים עם הנהלת הקופה?

צריך למצוא פתרון שאיננו מביא את הדברים לבית המשפט.

אני אומר כי צריך לשלב סעיף 2 עם סעיף 1. נאמר שהכספים האלה אינם חלק מנכסי המעביד במקרה של פטירה וכו', במה הם כן חלק מנכסיו? אם הקרן לא שייכת לו בשום צורה - למה צריך לציין שהיא לא חלק מנכסיו? יש כאן בעיה די קשות ואני חושב שהפתרון הוא השילוב שני הסעיפים הקטנים. גם בחוק הקיים אין הבדל בין שני הסעיפים הקטנים.

הייתי מציע שלאור ההערות שהשמענו, משרד המשפטים יחד עם ח"כ שחל יבינו לנו הצעה מתוקנת שתענה על השאלות.

היו"ר י. גולדשמידט: אשר לעריכה - יכול להיות שסעיף (2) יקדים את סעיף (1), אבל אינני רוצה לעסוק בעריכה לפני שאנחנו מקבלים תשובות לשאלות שנשאלו.

גב' פנחסוביץ: אם רוצים להטיל שעבוד, והשאלה אם יודעים מה הסכום שאפשר לשעבד אותו - אין ברירה אלא שבית המשפט יקבע את זאת, שאותו סכום כבר איננו חלק מאותה הקופה.

אשר לאיחוד שתי הפיסקאות. נסינו לנסח זאת תחילה יחד, אבל נראה שאין אפשרות לצרף את זאת. מכיון, אם אנחנו אומרים שאינם ניתנים להחזרה והעברה - זה הוא עצמו, אין פירוש הדבר אחרי פטירתו. ישנן קופות גמל שהמעביד עצמו הקים אותן מרצונו - אז זה הופך להיות חלק מנכסיו.

יותר גל וברור אם זה נאמר בשתי פיסקאות.

ח"כ מ. שחל: לשאלתו של ח"כ ארידור: איך קובעים? הדרך של בית המשפט תמיד פתוחה. אני מסתמך על נסיון קיים. מה למעשה קורה? לכל קופה יש תקנות, הקובעים מי הנהלה של הקופה. בדרך כלל יושבים בהנהלה נציגי עובדים ומעבידים. מעשיה, כאשר מפטרים עובד שהוא איננו זכאי לפצויי פיטורים - יש מי שקובע את זאת.

היו"ר י. גולדשמידט: לפי הצעת חוק זו תוטל עליו אחריות משפטית, מה שאין היתה.

ח"כ מ. שחל: זה המצב הרצוי. אם הנהלת קופה מזכה את המעביד בסכום מסויים - במקרה זה יש לה אחריות, אם היא פועלת בניגוד למה שמפשירה סכומים מעל החלק היחסי של אותו העובד, האחריות שלה צריכה להיות ברורה אם פעלה בניגוד לחוק.

בענין איחוד שני הסעיפים. היתה בכך התלבטות. נדמה לי שסעיף קטן (2) מדבר על מקרה מסויים. התוצאה היא שכל הכספים מיועדים למטרה מסויימת, כל עוד לא סופקה המטרה הזאת - הכספים האלה מוקפאים. שני הסעיפים מדברים על שתי בעיות שונות.

היו"ר י. גולדשמידט: מה בדבר הנצחיות של הקרן? אם העסק הולך טוב - הכספים מתרבים ואיש לא יכול להינות מזה.

גב' פנחסוביץ: הזכות של האנשים גדלה. אם אנשים ממשיכים לעבוד - זכות פצויי פיטורים נמשכת.

היו"ר י. גולדשמידט: אם המפעל לא מפטר אנשים, אם יעבדו עד שיצאו לפנסיה ולא תגיע להם פצויי פיטורים?

הגב' פסחוביץ: נאמר לי על ידי פקיד מס הכנסה שיש שתי צורות של הפקדה. ישנה קרן - בה העובדים והמעבידים מפרישים, עם רשימה שמית של האנשים. במקרה של רשימה שמית לא תהיה הבעיה שעורר ח"כ ארידור כיצד יוציאו את הסכום הזה. אם יצא לפנסיה, פוטר או החפטר, עזב את העבודה - אדם שלא מגיעים לו פיצויי פיטורים ימצא סכום שעומד לרשותו, לקרן לא תהיה בעיה להוציא אותו סכום.

הבעיה היא, אם זה סכום מצטבר של כל העובדים, אם יוצא להוציא את הסכום היחסי ששולם לגבי עובד שאיננו זכאי יותר לפצויי פיטורים - כאן לא יהיה מנוס מפסק דין הצהרתי.

היו"ר י. גולדשמידט: לגבי השאלות הניסוחיות - קבלנו תשובה, גם לגבי הרישוי וגם באשר לקופת גמל ולא תגמולין, שמענו שזה משום תיאום עם פקידי מס הכנסה.

לגבי פיסקא 1 ו-2, דומני שקבלנו הסבר. בענין של החזרה, העברה, שיעבוד או עיקול - עשו אותו דבר במקרה של תשלום מזונות, לא בא בחשבון לגבי עובד. אחת מן השתיים, או מוסרים לו את הכסף או שאין לו נגיע לכסף, לכן עיקול לא יכול להתעורר.

שתי השורות האחרונות של סעיף קטן 1 - זו התשובה שלא יכולה להיות הצטברות אין סופית של כספים. אם עובדים יוצאים לפנסיה יוצאים להם פיצויי פיטורים - הם גם כן חלים בקטגוריה זו שתמורתם יוצא להם הכסף בחזרה, לרבות רבית והצמדה - זה נשאר, טרם נתנו להם גמל. ח"כ ארידור הציע איזה ניסוח. כל הסכומים שנמצאים, כולל רבית שהצמדה שהבנק היה חייב לנכות.

היו"ר י. ארידור: לא תמיד הסכומים שמופרשים לטובת העובדים, זהים לסכומים שמגיעים להם אחר כך, הענין מתאזן על ידי כך שישנם עובדים שיצאו ולא יגבו את הכסף.

היו"ר י. גולדשמידט: האם יש הסכמה להכניס מלים כאלו, שההוראות של הסעיף הזה יחולו גם על רבית מצטברת וגם על הפרשי הצמדה?

הגב' פסחוביץ: אני מבקשת לברר את זאת מבחינה עובדתית, אינני מצירה את הפרטים, אם אמנם עושים מראש את החשבון ומפקידים סכום יותר קטן, תוך לקיחה בחשבון את הרבית.

היו"ר י. ארידור: משלמים את הפצויים לפי המשכורת האחרונה, אף פעם הסכומים לא יכולים להספיק.

הגב' פסחוביץ: שר האוצר רשאי להוציא צו להשלמת סכומים. השאלה, אם עושים את החשבון. אני צריכה לברר אם לוקחים בחשבון את הרבית, ולכן המעביד מכניס סכום יותר קטן.

היו"ר י. גולדשמידט: כאשר משרד המשפטים יכין נוסח לבן - יש להכניס את הענין ש"כל הסכומים שמצויים בחשבון, בין מהפרשי הצמדה או רבית.

ה"כ ג. שחל: זה נוסח שמקובל על משרד העבודה.

ה"כ מ. אביזוהר: מה משנה מבחינה משפטית במקרה של פטירה, פשיטת רגל או פירוק?

הגב' פסחוביץ: אם יהיה ספק ויתעורר ויכוחים אחרי פטירה אם זה חלק מהנכס. זה רשום על שמו, והיורשים שלו יגידו שזה שייך להם. כדי להבהיר שזה עומד לזכות האנשים הזכאים לפיצויי פיטורים חייבים לומר זאת.

ה"כ מ. אביזוהר: יש יורשים שממשיכים במפעל, מה ענין הפטירה דרוש כאן?

הגב' פסחוביץ: זה איננו חלק מהירושה.

ה"כ א. אנקורין: שנפטר המעביד שלא ישתמשו בפצויי העובדים.

היו"ר י. גולדשמידט: הייתי מוסיף, שאיננו יכולים להשאיר כסף זה ללא בעלים. אם היינו מוקחים זאת, אם אתה אומר שאינם חלק מנכסי המעביד, ואין אתה אומר באלה היבטים, אנו מתיחסים לכסף כאילו זה לא שלו. יוצא שזה לא של המעביד, בודאי לא של העובד, והוא מופקד בבנק. על שם מי? העובדה היא שהכסף הוא שלו, אלא אנחנו מינעיים אותו להשתמש בו ברוב המקרים, כדי שהוא יהיה תמיד מוכן למימוש זכות של עובד.

אני מביין שפיסקה ארבעה מתיחסת לממונה על הירושה, לקבוע שאין יותר תביעות בשל פיצויי פטורים, מה שנשאר עוד - יכול להיות משועבד ליורשים ונושים.

גב' פסחוביץ: לגבי החלק הראשון, ייתכן שהקופה כוללת 2 מיליון לירות, אפשר להטיל עיקול על חוב של 10,000 לירות, על חוב שאיננו חייב בו, אלא הוא סכום שכבר הופשר, שאין עובד שזכאי לגבי סכום זה - זה בלאו הכי ילך לבית משפט ואז בית המשפט יחליט לגבי אותו סכום אם יש מקום להטיל עיקול.

היו"ר י. גולדשמידט: יש לי רושם שקבלנו תשובות לכל השאלות, אין לנו אלא לבקש שהניסוח האחרון יהיה בהתחשב בעניין רבית והצמדה, ולא יהיה צורך לחזור לדיון עוד פעם.

משהו לגבי מכתב של היועץ המשפטי של ההסתדרות, בו כתוב שהם יבקשו להופיע בפני הועדה - אבל עד עתה לא פנו.

ח"כ ד. ארזי: אבל אם תהיה פניה מהם תוך שבוע ימים - שנשמע אותם.

היו"ר י. גולדשמידט: בסדר.

נשארה השאלה בקשר להוראות מעבר. אמרת שזו שאלה נשה, ייתכן שזה נכון אבל אין זה פותר אותנו מלהתייחס אליה.

ח"כ מ. שחל: רצייתי בעניין זה להציע, שמשרד המשפטים יציע איזו הצעה בקשר להוראה לתקופת מעבר.

ח"כ ד. ארזי: למה צריך תקופת מעבר, למה שזה לא יכנס בתוקפו עם הפרסום ב"רשומות"?

היו"ר י. גולדשמידט: מה דינם של כספים שהופקעו כבר? האם מחילים זאת רק על הסכומים שנכנסו לאחר שהחוק יקבל תוקף? איננו יכולים לטמון את ראשינו בחול.

ח"כ מ. ביבי: החוק אינו יכול לחול, לעניות דעתי, על סכומים שהופקעו מעתה ולפנא. הוא צריך לחול על הקופות שנוהגות כך להפקיד, כך למעשה שגם סכומים שהופקדו בעבר יחול עליהם חוק זה. לכן צריך להחיל זאת לא רק על הסכומים שמופקדים מעתה, גם נחיל אותם על כל הקופות שנוהגות לפי החוק.

ח"כ ד. ארזי: תחולת החוק צריכה להיות מהיום שהוא מתפרסם ב"רשומות". זה לא ייתכן שלא יחול על העבר, כי אז כמעט ולא תקנו כלום. בעצם אנו באים לחמץ פירצה.

ח"כ סבט: מה לגבי שיעבודים ועיקולים שכבר נעשו בעבר?

ח"כ ד. ארזי: אינני מאמין שהיו הרבה מקרים כאלה.

ח"כ י. ארידור: אני רוצה להמשיך בשאלתו של ד"ר סבט. ברור שחוק זה צריך לחול גם על כספים שהופקעו לפני תחולתו. נראה לי כי הוראת המעבר ייתכנה להיות כזו כמו בחוק מקרקעין, שאין בכך כדי לפגוע בזכויות שנרכשו לפני תחולתו של החוק. אם היה עיקול או שיעבוד או היתה פשיטת רגל, התחילו להלס נכסים - יחול לפי החוק הקודם. במקרה לא היה שום דבר - יחולו כל הנכסים לפי החוק החדש.

ח"כ מ. אביזוהר: אני מצטרף לדעת ח"כ ארידור.

גב' פסחוביץ: לגבי הסיפא זה נכון, ואני מצטרפת לדעה שהובעה על ידי ח"כ ארידור על שיעבוד שהיה קיים. אם זה יחול על קופות גמל היום או קופות גמל שתוצרנה לאחר סעיף זה יחוקן - נדמה לי ששאלה זו לא קיימת. אנו כאן מחליפים סעיף קיים שמדבר על קופות גמל, ואומרים שכספים שהופקדו או שולמו - בלשון עבר - אינם ניתנים להחזרה מהיום והילך בקופות שקיימות. זה לא חוק חדש, הוא רק מחליף סעיף בחוק קיים שמדבר על קופות גמל וקובע הוראות נוספות, החמרה נוספת. לגבי חלק זה אין צורך לומר דבר בהוראות המעבר.

היו"ר י. גולדשמידט: השאלה של הוראות המעבר התעוררה בגלל האכזבה שפיסקה ראשונה עשויה להנחיל למעבידים שעד כה הפקידו כספים והיה

במשולחם להשתמש בהם, וכעת לא יוכלו לעשות זאת. אבל דברנו גם שאנו
רוצים להחיל את זאת עכשיו על הקופות הקיימות, בזה אנחנו משנים את החוק.
לדעתנו יש לשים לב בפיסקה 2 לכך שלא תחול על מפעל שנמצא בפירוק או
פשיטת רגל. שנמצא כבר התהליכים משפטיים. רק אירוע מאלה שנזכרים בפיסקה
2, שיקרה אחרי ה-31.3, ההגנה של פיסקה 2 נתונה לו. מה שהיה קודם -
החוק הקיים חל עליו.

הייתי מבקש שינוסח סעיף מעבר שישם לב במיוחד
למנהל של אי-בהירות לגבי פיסקה 2.

ה"ח.מ.א. 1972:1 לגבי התאריך שיכנס לתוקפו - ברור שיכנס ביום
לפניו ב"רשומות". אני גורס שכספים שהוכנסו לפני כן - לא ניתן
להחזיר.

לגבי הזמן מאז פורסמה הצעת החוק עד עכשיו, אם היו
מקרים, במשך ההודשים האלה אולי היו מעבידים שהוציאו את הכספים -
זו שאלה עובדות דצינית מאד, אם היו מקרים בודדים - זה לא מעניין;
אילו ידעתי שאחת התוצאות מהצעת החוק הייתה שמעבידים הוציאו כספים,
יצא שרצינו לחקן ועל ידי הצעת החוק נמצאו מקלקלים, אם יתברר שזה
אנשים ככה - אז אהיה בעד רטרואקטיביות.

לגבי שורה של דברים שהתעוררו היום בוויכוח - בענין
ההסדרות - היה צריך לשמוע את נציגי ההסדרות וההאחדות בעלי
החוק.

ה"ח.מ.א. 1972:2 נדע קודם את העובדות ולאור העובדות נחליט.
על כל פעים, יוכל נוסח של הוראה מעבר, שזה בעיקר
יחסי את המצב החוקי.

אשר לענין ההסדרות, אמרנו שאם הם יפנו חוץ שבוע
ימים, אולי גם משהו יפנה חשומת לבם לכך - נשמע אותם.

ה"ח.מ.א. 1972:3 הם מעוררים כמה נקודות ספציפיות, לא רק ביחס לאלה
שעזבו בלי זכות לפצויים, אלא אם הזכות לפצויים עלולה לעזור להם
במקום העבודה החדש לצבירת פנסיה.

ה"ח.מ.א. 1972:4 נפטיק כעת בדיון בסעיף זה מתוך תקווה שבדיון
קצר נוסף נוכל לאשר את הנוסח לקראת קריאה שניה ושלישית.

אני רוצה לנצל נוכחותו של ה"כ שחל לנושא שני באותו
תיק - חוק לתיקון פקודת ביטוח כלי-רכב מנועי (סיכונים צד שלישי) נוסח
חדש - הצעת ה"כ.מ. שחל. ואני מבקש את המציע להציג את הענין. נכנסים
לדיון טרומי.

ה"כ.מ. שחל: התיקון המוצע הצעתי אותו בפקודת ביטוח כלי רכב, אם
כי הכוונה שונה לחלוטין. הבעיה הופנתה אלי על ידי
עובד מפעל אוטוקרס שנפיע בתאונת עבודה ב-1968 והתדיין עם המעביד במשך
כמה שנים וזכה במשפט מזיכה אותו, לאחר שנקבעה לו זכות של 80% בסכום
של 200,000 לירות, וכשהוא בא לממש את פסק הדין - התברר לו שאין לו
הזכות. על ידי הנוסח החדש שנתקבל בפקודת הביטוח לכלי רכב מנועי
הזכות סעיף 16 לשעבר, שהוא היום סעיף 29. בפרק ה' שמדבר על
זכותה של הפשיטת רגל או פירוק, נאמר לפי סעיף 29 - בין שהיה
חייב באותה הפשיטת רגל. בית המשפט בכמה מקרים של תאונות עבודה אמר
דעתו. בפסק דין מ-1969, סהר נגד מפרקים, נאמר על ידי בית המשפט העליון
מפי שלושת השופטים - קיסטר, מני ו-ח. כהן, כי אחרי תיקון סעיף 16(1)
בפקודת הקודמת, לפי נוסח שנאמר כאן, משמע כי במקרים אחרים שבהם אין
זכות ביטוח, כמו במקרה ביטוח רכב מנועי, אין למעשה מעמד לצד שלישי
של חברת הביטוח והוא איננו יכול לקבל את הפיצוי שנפסק לו על ידי
בית המשפט, אלא גם אם חברת ביטוח תשלום את הסכום שנפסק על ידי בית המשפט.
הכספים האלה נכנסו לפול הכללי ולא על שם העובד שנפגע ומהכספים האלה
נהנו נושאים אחרים. זה לדעתי מצב בלתי נסבל.

מדובר על איש, הוא היה אצלי, שהוא משותק בכל חלקי
גופו, לא מסוגל לשום דבר, ואחרי שהתדיין במשך 4 שנים אין לו ממש קיום.
התעניינתי בחברת טיל ואוטוקס, והתברר שיש בין 20 ל-30 מקרים של פגיעות
מתאונות אשר מתדיינים בבית המשפט וחלקם עדיין לא קבלו פסקי דין. וגם
אם יזכו במשפט - לא יועיל להם דבר כי לא יוכלו לממש זכויותיהם.

נפגשתי עם נציגי חברות הביטוח כדי להבין את עמדתם בנושא, הם מבינים את הבעיה ומוכנים להחליט ללכת לקראת תיקון המצב הקיים. גם הם חושבי שהחוק כרגע איננו צודק כלפי אותם המקרים שמדובר בהם.

הצעתי לתקן סעיף 29 בפקודה כך שבמקום הנוסח הקיים, יאמר ברישא של הסעיף: אדם המבוטח בביטוח כלשהו, בין בפני חוות חוב הביטוח ובין לא מפני חובת ביטוח. על ידי לומר שמתכוונים לכל בטוח.

מדוע זה צריך להיות בביטוח רכב מנועי - אין לי הסבר, פשוט לא היה לי חוק אחר להציע הצעת חוק יותר מפורטת. דעתי היא, או שנתקן את הפקודה או תהיה הצעה מפורטת, במקרים של תאונות עבודה שבהם יש ביטוח יהיה מעמד דומה לזה שישנו בביטוח רכב מנועי, לא לגבי זכות עמידה לצד שלישי, אלא ישירה כלפי חברת ביטוח, דבר שאני חושב שיש לו צדדים לכאן ולכאן. בודאי צריך להיאמר בצורה ברורה, במקרה של פשיטת רגל, יש לצד שלישי זכות להינות מהכספים שנפסקו; או תיקון שלי - להוסיף משפט בסעיף 29.

דברי מכוונים לשתי בעיות: אם היתה טעות בחקירה, שאיש לא התכוון אליו - אין להמשיך כך גם להבא. גם אם יחוקן החוק מהיום, לא תיפתר בעיותיהם של אותם המקרים שנפגעו בין 1967 לבין הזמן שיחוקן החוק; ושאלה שניה - שהיא משאלה - בפירוש הייתי מבקש בנושא זה, שיש בו אלמנט אנושי ממדרגה ראשונה, שההליכים יהיו מהירים ככל האפשר. לדוע לי על 30 - 25 מקרים שנמצאים בבתי משפט כרגע.

ח"כ ר. ארזי: בקריאה הטרומית ענה סגן שר האוצר לחבר הכנסת שחל, והציע להעביר זאת לוועדת חוקה, חוק ומשפט והוסיף, שועדה בראשותו של השופט ויתקון הכינה חוק ביטוח כללי שדן גם בסוגיה זו. משרד המשפטים, אמר, מקווה שזה יהיה מוכן לקראת סוף החורף. זה היה ב-4.7.72. אינני בא בטרוניה למשרד המשפטים, אבל אני שואל, אם יש לו הצעה - חשוב שנשמע אותה; אם לא - אני בהחלט אהיה בעד דרך שבינתיים נתקן חוק זה, אם כי על ידי זה לא פתרנו את הבעיה כולה.

ח"כ ר. ארזי: אני תומך ביוזמה של ח"כ שחל, ולא הייתי ממתיך עד שיהיה החוק הכללי והייתי מציע לתקן את החוק אם בצורה של תיקון סעיף זה או על ידי חוק מיוחד. אני חושב שכדאי שהיועצים המשפטיים יבדקו אפשרות שזה יחול גם על הליכים תלויים ועומדים.

ח"כ מ. ביבי: בין אם משרד המשפטים חושב להגיש הצעת חוק או לאו, אני מציע לגמור בהקדם הצעה זו ולהעביר אותה לקריאה ראשונה. אם תוך הקריאה הראשונה יתעוררו דברים חדשים - נספל בהם.

ח"כ מ. אביזוהר: סעיף 29 כפי שהוא היום, הוא עוסק רק בעניני רכב. ויש כאן הבחנה כללית על ביטוח וולנטרי וביטוח לפי חוק. הייתי מציע שיהיה חוק עם שני סעיפים: האחד קובע הלכה, והשני שמתקן סעיף 29.

ח"כ סבת: אנחנו היינו ערים לנקודה זו שעורר ח"כ שחל. לא ייתכן בדעה שאריך להכניס את התיקון הזה בחוק תיקון פקודת ביטוח כלי רכב מנועי - סיכון צד שלישי. אין לזה שום דבר עם תאונות עבודה או עם אחריות לצד שלישי. נראה לנו שזה לא אלגנטי להכניס הוראה כזו בחוק שדן ברכב מנועי. לכן אנו למעשה כבר מספר שנים מכינים חוק בטוח כללי רחב, ושם יהיה פרוק מיוחד על ביטוח בשל אחריות של אדם, כאשר אדם מתחייב כלפי צד שלישי, יכול לבטל את עצמו בשל אחריות זו. אנחנו הולכים יותר חוק מהצעת ח"כ שחל, לא רק שקובים כי במקרה של פשיטת רגל ופירוק כספים אלה לא ילכו לשאר האנשים, אלא קובעים שהצד השלישי, שאיננו צד לחוזה, לטובתו נעשה הפוליסה, יכול לתבוע במישרין את חברת הביטוח. לא רק שהכספים לא יכנסו לפירוק, אלא לא יכנסו לכיסו של בעל פוליסה.

אנחנו בשלב מאד מתקדם, הצעת החוק הושלמה, לפי שעה עוד לא הונחה על שלחן הכנסת. ואם חברי הועדה רואים בכך דחיפות, הייתי מציע לא להכניס את הצעת התיקון לחוק זה. ישנן שתי אפשרויות: או שיהיה חוק ספציפי, וח"כ שחל בודאי מכיר את החוק האנגלי מ-1930, ושם ישנם 3 - 4 סעיפים שממצים את כל הבעיה הזו; דרך אחרת - כתבו בחוק הביטוח הוראה כללית; ודרך שלישית - משהו לתקן, במקרה של פשיטת רגל ופירוק חברות, שייקבע במפורש שסכומים אלה לא יכללו בפשיטת רגל או פירוק. בסיכום, אנחנו מקבלים את הרעיון הזה וגם חשבנו

כלי רכב מנועי. אם הועדה מוצאת שיש דחיפות לענין - צריכים לחשוב על אפשרות אלטרנטיבית, או חוק ספציפי אוטונומי או תיקון בחוק פשיטת רגל ופקודת החברות.

ה"ר י. גולדשמידט: כפי שאנו יודעים את ההליכים הרגילים, חוק שעד כה לא הגיע לוועדת השרים לעניני חקיקה, חוק ביטוח כללי עם מאות סעיפים - לא יגיע לטיפול של הכנסת השביעית ומדברים על שנתיים עד שהחוק יתקבל.

ד"ר סבת: ענין של פצויים כתוצאה מפגיעה בעבודה, בדרך כלל מסודר על ידי חוק ביטוח לאומי. רק מעל סכום מסויים מתעוררת הבעיה.

ח"ר מ. שחל: בכל המקרים האלה מדובר על פגיעות קשות, עם טיפול רפואי יקר. אדם זה שאני מדבר עליו הגיע ל-80% נירות ומה שהוא מקבל מהביטוח הלאומי לא יכול לפצות אותו. האיש הלך למשפט, הוציא סכומים גדולים על תעודות רפואיות, עבר את כל דרך העינויים. אני חושב שהענין הוא דחוף ואינני חושב שהצעת החוק הכוללת תגיע לכנסת הזו.

הייתי מבקש, אם תהיה הסכמה לכך ואם זה מקובל, להעביר את החוק באימוץ ההצעה של 3 הסעיפים שמדובר עליהם בפקודה האנגלית, כדי לפרוץ את תהליך. והייתי מבכר הצעה זו, על אף אי-האלגנטיות בתיקון, עד שיובא החוק.

ה"ר סבת: ישאלו השואלים, למה אתם מכניסים ענין שאיננו שם?

ה"ר י. גולדשמידט: אז נשיב שיבוא החוק המושלם יותר.

ח"ר ר. ארזי: צריך לראות את חוק פשיטת רגל ובו צריך למצוא סעיף מתאים לתקן את המעוות. יכול להיות, לאחר שיתקבל חוק ביטוח כללי - נבטל את הסעיף הזה, זה לא דבר קשה. ואז לאחר הקריאה הטרומית להביא מיד יאת כהצעה לקריאה ראשונה.

ה"ר י. גולדשמידט: אם לא משנים את הסקסטי אלא את שם החוק שבאים לתקן - אני חושב שזו קריאה טרומית חדשה.

ח"ר ר. ארזי: בקריאה טרומית זה הרבה יותר קל מאשר בקריאה ראשונה ויכולים לעשות זאת מהר. ונבקש שח"כ שחל יגיש מיד את ההצעה ונוכל להעביר אותה תוך שבוע לקריאה טרומית, זה יהיה יותר אפקטיבי ונאה.

ח"ר מ. אביזוהר: אם אין סיבוך משפטי, אלא שאלה של עריכה, איך להכניס זאת לספר החוקים - זו לא צריכה להיות סיבה מעכבת.

אני מציע לבקש שח"כ שחל להגיש לנו הצעה, לאחר ששמע את הקושיות שלנו.

ואני מציע לקבל הצעה נוספת, בהתייעצות עם משרד

המשפטים לנסח זאת.

ה"ר י. גולדשמידט: זאת היא הדרך, לאחר תוצאות ההתייעמות הזאת יהיה איזה ניסוח חדש או רעיון חדש - הועדה תתכנס ותחליט מה לעשות בענין זה.
